

komme mere ind paa Toldloven, jeg er færdig; jeg mener blot, at hvis Folketinget havde baaret sig anderledes og mere folketinglyt ad, saa kunde jeg forstaa deres Udvandring herfra, men nu kan jeg ikke forstaa den.

Andre gaadefulde Tegn, som ikke berøre Toldloven, er der ogsaa. Regeringen har fremlagt et Forslag om en Havneudvidelse i Øst. Den første Taler af Regeringspartiet, der tager Ordet, plejer jo at være Regeringspartiets Ordfører, og hvem er nærmere dertil end vor gamle prøvede Ven, Repræsentanten for Esbjerg (Bluhme), den Mand, der her i Tinget sidder inde med den største Sagkundskab paa dette Omraade. Hans Ordførerskab holdtes dog efter det ærede Medlems Udtalelser ikke paa Partiets Vegne, men paa hans egne Vegne, som Repræsentant for Byen og for Havnen, og det ærede Medlems ypperlige og sagkyndige Foredrag gik jo ganske imod Regeringsforslaget. Den næste Taler, vi hørte, som nok var den egentlige Ordfører for Regeringen, var en Herre af Socialdemokratiet. Der har jo før oppe i Landstinget været ytret Forbavselse over dansk Politik; der var endogsaa Medlemmer deroppe, som ikke kunde forstaa Gangen i dansk Politik, men den bliver jo ogsaa mere og mere gaadefuld, naar nu Socialdemokraterne ere Ordførere for Regeringen, og Regeringspartiets egne Medlemmer tale imod Regeringens Forslag. Men jeg skal lade det ligge skjuler der sig en eller anden politisk Manøvre under det, vil den vel sagtens nok blive opklaret i Tidens Løb, og jeg lider ikke af Nysgerrighed.

Men, som sagt, det forekommer mig, at dette Forslag er saa vigtigt, at det nok havde tiltrængt fuld Interesse af Tingets Medlemmer. Det forekommer mig, at dette Forslag berører det hele samlede Land, hele Nationen i fuld saa høj Grad som de Jernbanelove, vi nylig have drøftet. Men disse Jernbanelove drøftede vi fra Middag til Eftermiddag og fra Aften til langt ud paa Natten, Dag efter Dag og Uge efter Uge, og Talen flød, og Meningerne kom frem, og der var aldrig Ende paa Jernbanekærligheden der. Om der blev naaet noget ved denne Diskussion, er jeg ikke ganske i Stand til at sige, men at der dog vel for det nærværende Forslag kunde naas noget ved en sagkyndig Diskussion hernede i Salen, er jeg klar paa. Jeg er klar paa, at naar de ærede Medlemmer allerede her ved Sagens 1ste Behandling agde frem den oprigtige Mening, de af

det foreliggende Materiale havde dannet sig, vilde man kunne faa et Skøn over Sagens Gang. Vi vilde faa Argumenterne opstillede for og imod, og vi, der ikke ere hjemmehørende i Esbjerg, vi, der ikke ere enten Skibskaptajner eller Fiskere eller Havneingeniører, vilde ved Sagens endelige Behandling og Afstemning faa noget fastere at gaa efter, end hvis dette Forslag nu forsvinder i et Udvalg og saa kommer frem med en mere eller mindre kunstig Majoritet paa den ene eller paa den anden Side.

Naar vi behandle dette Forslag, forekommer det mig at være urimeligt at behandle det saaledes, som det efter Regeringsmotiverne synes at være behandlet, som et finansielt Spørgsmaal, saaledes at det skulde tale for en Udvidelse mod Øst, at man fik Udvidelsen mod Øst 1 eller 2 Millioner billigere end en Udvidelse mod Vest. Jeg mener, at denne Maalestok kan man aldeles ikke lægge til Grund. I den Tid, jeg har siddet som Folketingsmand her i denne Sal, have vi atter og atter haft Esbjerg Havn under Behandling. Hver Gang vi ere blevne færdige med Esbjerg Havn, særlig Fiskerihavnen, har det, vi have bygget, været for smaat, og saa have vi skullet tage fat paa noget nyt, saa maa vi rive ned, hvad vi have bygget, i Stedet for, at man en Gang for alle kunde lave det saaledes, at det i hvert Fald var tilstrækkeligt for den nulevende Slægt og et lille Stykke derefter. Det forekommer mig, at dette er god Økonomi ved alt, hvad Staten bygger og anlægger, at anlægge det saaledes, at det slaar til et Stykke ind i Fremtiden. Det synes mig at være en daarlig Økonomi at bygge Hospitaler saaledes, at den sidste Kvadrattomme er optagen den Dag, Bygningen er færdig, thi man ved jo, at der vil blive stillet ny Krav, at der kan være Ting, som ere glemte, at Tiden gaar frem, og at man skal have nyt til.

Jeg finder ogsaa, det er en u hensigtsmæssig Bedømmelsesmaade for det nærværende Forslag: hvad Byen Esbjerg ønsker, og hvad Byen Esbjerg ikke ønsker. Alt godt for Byen Esbjerg! At Folketinget elsker Byen Esbjerg og altid har fulgt den og dens Repræsentant med levende Interesse, det er Esbjergs Repræsentant her i Tinget et levende Vidnesbyrd om, og ingen Mand i Esbjerg vil kunne glemme, hvor lydhøre vi herinde have været for ethvert Krav, der er kommet fra Esbjerg. Men naar Esbjergs Borgere nu ville begynde at bestemme, om Havnen skal læg-